

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 23) — Odrzucenie Prawa

Poniższy tekst to przesłanie z Corner Fringe Ministries wygłoszone przez Daniela Josepha. (14 lutego 2024)

Tłumaczenie PL: Gorzowskie Centrum Biblijne (30 czerwca 2025)

* Niektóre fragmenty tego dokumentu zostały zredagowane względem wersji wideo, aby lepiej przedstawić spójny materiał pisemny. Szczególną uwagę poświęcono zachowaniu oryginalnego kontekstu, ale dokument nie jest zapisem dosłownym. **Cytaty biblijne wyróżnione są na brązowo, inne cytaty na niebiesko.** Dlatego zaleca się wydrukowanie dokumentu w kolorze. Hebrajskie słowa są zazwyczaj podawane wraz z transliteracją na język angielski. W większości przypadków hebrajski należy czytać od prawej do lewej.

Witam wszystkich w 23. odcinku naszej serii „Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo”.

W ostatnich kilku odcinkach przyglądaliśmy się *Hebrajczykom 10:26*, co — jak stwierdzam — jest jednym z najbardziej przerażających i zatrważających fragmentów w całym Nowym Testamencie.

Jeśli pozwolisz, by ten fragment przemówił do ciebie i przyjmiesz go do serca, może on odmienić twoje życie. Może wyprowadzić cię z oszustwa i z grzechu. Może bardzo wyraźnie wzbudzić w tobie bojaźń Bożą.

Dlatego kontynuujemy zgłębianie tego fragmentu, w którym autor Listu do Hebrajczyków rozwija tę myśl:

Hebrajczyków 10:26-27 — Bo jeśli dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu poznania prawdy, to nie ma już dla nas ofiary za grzechy, (27) lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który pochłonie przeciwników.

Innymi słowy, nie ma już nadziei, miłosierdzia ani łaski dla tych, którzy wchodzą na drogę buntu i mówią: „*Nie obchodzi mnie, co mówi Bóg. To może i jest przykazanie, ale ja nie muszę tego robić.*” Tacy ludzie nie powinni oczekiwać przebaczenia grzechów.

Przejdźmy dalej i posłuchajmy, co autor Listu do Hebrajczyków mówi w kolejnym wersecie:

Hebrajczyków 10:28 — Każdy, kto odrzucił Prawo Mojżesza.

Zatrzymajmy się tutaj i przyjrzyjmy pierwszym sześciu słowom. Chcę zwrócić uwagę na słowo „odrzucił”. W języku greckim to słowo brzmi „*athetēsas*”.

To słowo ma głębsze znaczenie. *Athetēsas* oznacza odrzucenie czegoś jako nieważnego.

W słowniku BDAG (Bauer-Danker-Arndt-Gingrich), który jest złotym standardem wśród grecko-angielskich leksykonów Nowego Testamentu, *athetēsas* definiuje się jako: uznać coś za nieważne, unieważnić, znieść.

Pomyśl o tym znaczeniu „odrzuć” i o tym, co tekst mówi na początku wersetu 28. A potem zastanów się, jak dziś, w wielu środowiskach chrześcijańskich, głosi się, że Jezus zniósł Prawo — że zostało ono unieważnione, całkowicie zniesione i odrzucone.

To, co czytamy w wersecie 28, to zatrważające objawienie.

Musimy wziąć te słowa do serca i bardzo uważnie wsłuchać się w to, co autor mówi o tych, którzy odrzucają Prawo, uznając je za nieważne i rzucając je za siebie.

Hebrajczyków 10:28 — Każdy, kto odrzucił Prawo Mojżesza, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie zeznania dwóch lub trzech świadków.

Chrześcijanie pragną miłosierdzia. Po co w ogóle przyjmować Ewangelię, jeśli nie właśnie po to, by je otrzymać? To przecież istota całej sprawy.

Przyjmujemy Jezua jako Pana i Zbawiciela do naszego serca, bo pragniemy tego miłosierdzia. Postępuj uważnie: nie możesz przyjąć Jezua jako Pana i Zbawiciela, a jednocześnie odrzucać Jego samego, Jego Słowa i Jego Prawa.

Nie możesz uznać tego za nieważne. Nie możesz mówić, że to nie ma znaczenia.

To ma znaczenie — czy jesteś wierny Jego sprawiedliwości, Jego prawdzie i Jego światłu. Twoje decyzje mogą mieć wieczne konsekwencje — i właśnie o tym mówi ten fragment.

Przeczytajmy: **Ozeasza 10:12** — Siejcie sobie sprawiedliwość, a żąć będziecie miłosierdzie. W **Galacjan 6:7** Paweł napisał: Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Co człowiek sieje, to i żąć będzie.

Nie pozwól diabłu wmówić sobie, że nie będziesz zbierać tego, co zasiałeś. Będziesz. Jeśli siewiesz bezprawie — zbierzesz gniew.

Ale jeśli siewasz wierność, posłuszeństwo i sprawiedliwość wobec Jezua — otrzymasz miłosierdzie. To temat, o którym trzeba rozmawiać.

Jeśli chcesz mówić o łasce Bożej, to musimy mówić również o wierności i posłuszeństwie. Niestety dziś te rzeczy często są postrzegane jako coś przeciwstawnego — jakby łaska nie miała nic wspólnego z posłuszeństwem wobec Prawa. A jednak, gdy czytasz Biblię, to jest między nimi fundamentalny związek.

Już o tym wspominałem, ale ten związek został osadzony bezpośrednio w Dziesięciu Przykazaniach, gdzie Bóg mówi: **Powtórzonego Prawa 5:10** — Ale okazuję miłosierdzie tysiącom tych, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

On okazuje miłosierdzie tym, którzy są wierni. Jeśli pragniesz miłosierdzia Bożego — chodź wiernie w posłuszeństwie wobec Jego przykazań, Jego Prawa. **Psalm 103:17-18** — Lecz miłosierdzie Boga jest od wieków na wieki nad tymi, którzy się Go boją, (18) nad tymi, którzy zachowują Jego przymierze i pamiętają, aby wypełniać Jego przykazania.

To samo powtarza się wciąż na nowo. Jeśli pragniesz Bożego miłosierdzia, powinienes zachowywać Jego przymierze. Powinienes przestrzegać Jego przykazań.

Koheleta 12:13-14 — Bój się Boga i przestrzegaj Jego przykazań, bo to jest cały obowiązek człowieka. (14) Bo Bóg osądzi każdy uczynek, także wszystko, co ukryte — czy dobre, czy złe. W **1 Księdze Kronik 10:13** czytamy: Tak zginął Saul z powodu swojej niewierności wobec Boga, gdyż nie dochował Słowa Boga, a także dlatego, że radził się medium, aby uzyskać wskazówki.

Saul nie był tylko namaszczony na króla Izraela. Został również namaszczony Duchem Świętym Boga i działał w mocy Ducha Świętego. Wiemy o tym, ponieważ zaczął prorokować wśród proroków (zob. *1 Samuela 10:10-12*).

1 Samuela 10:12 — Wtedy odezwał się jeden z tamtych ludzi: „A kto jest ich ojcem?” I stąd powstało przysłowie: „Czy i Saul między prorokami?”

Saul był człowiekiem powołanym przez Boga, namaszczonym na króla i namaszczonym Duchem Świętym. Łaska Boga spoczywała na nim, ale Saul nie zachował Słowa Boga, a ponadto zwrócił się do medium, co było wbrew Prawu. Prawo Mojżesza mówi wyraźnie, że nie wolno się radzić wróżbitów ani czarowników. Nie wolno przyjmować od nich rady ani przewodnictwa. To obrzydliwość (zob. Powtórzonego Prawa 18:9-14).

A jednak Saul nie posłuchał Prawa Bożego. Jaką poniósł cenę za swoją niewierność i nieposłuszeństwo? Dowiemy się, czytając ten fragment: **1 Kronik 17:13** — Ja będę Mu Ojcem — Bóg mówi tu do Dawida o swoim ojcowskim stosunku do Salomona — a On będzie moim synem; i nie cofnę od niego mojego miłosierdzia, jak cofnąłem je od tego, który był przed tobą.

Czy rozumiesz, co właśnie zostało powiedziane?

Bóg cofnął swoje miłosierdzie od Saula, ponieważ był niewierny — pomimo tego, że Bóg już wylał na niego swoją łaskę i miłosierdzie. Saul był namaszczony i działał w Duchu i mocy Bożej. Ale utracił to wszystko, ponieważ nie przestrzegał przykazań Boga.

To potężna lekcja również dla nas, wierzących w Jezusę. Niech to głęboko zapadnie w nasze serca.

Na tym kończy się dzisiejszy odcinek. Do kolejnego fragmentu Listu do Hebrajczyków, rozdziału 10, wrócimy w następnej części.

Niech nasz Pan Jezua Mesjasz błogosławi cię i strzeże.

KONIEC ODCINKA 23